807/08

Den 17. november 2008 blev i sag nr. 72.117:

xxxxxxx xxxxx
xxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Skandia Danmark
Stamholmen 151
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har pensionsordning med dækning ved tab af erhvervsevne i Skandia Danmark, klager over tidspunktet for udbetaling af invaliderente i henhold til forsikringen.

Selskabet har efter sagens indbringelse for nævnet anerkendt, at klageren erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad og bevilget præmiefritagelse og invaliderente fra 1/3 2007 til den 1/4 2008. Selskabet har efterfølgende forlænget perioden til den 1/10 2008. Herefter vil selskabet tage sagen op til fornyet revision.

Klageren kræver udbetaling af invaliderente fra slutningen af juli 2006 - tre måneder efter klagerens daværende arbejdsgiver fik refunderet sygedagpenge.

Forsikringen giver ret til invaliditetsydelser og præmiefritagelse, hvis klagerens erhvervsevne nedsættes med mere end 50 %. Der er en karenstid på 3 måneder efter nedsættelsen af erhvervsevnen med 50 %.

Klageren, der er født i 1976, ansøgte den 18/12 2006 om udbetaling af ydelser ved sygdom, idet hun oplyste, at hun havde været deltid sygemeldt i perioden fra den 27/2 2006 til den 5/8 2006 på grund af to piskesmældslæsioner. I perioden fra den 21/5 2006

til den 19/6 2006 var der tale om fuldtidssygemelding. I ansøgningen oplyste hun endvidere, at hun nu var fuldtidssygemeldt.

I journalkopi af 17/6 2006 fra M. hospital fremgår bl.a.:

> "KONKLUSION
> Normal klinisk neurologisk undersøgelse. Har følger efter hjernerystelse og piskesmældslignende læsion. En efterfølgende MR-scanning af hjernen viser normale forhold af nakkehvirvelsøjlen, ingen prolaps eller nerverodstryk. Det endelige resultat eftersendes.
> Har gennemgået relevante behandlingsprocedure, synes massagebehandlingen skal fortsætte. Har tegnet en god prognose, men det er usikkert hvornår hun kan genoptage sit arbejde på fuld tid."

Af statusattest af 11/9 2006 fra klagerens praktiserende læge er noteret:

> "Har tidl. klaget over daglig hovedpine plus nakkesmerter, hukommelsesproblemer og koncentrationsbesvær. Dette nu bedret. Har ikke dagligt hovedpine kan komme i perioder. Desuden hvis hun belaster nakken for meget smerter her. Ikke koncentration elle hukommelses besvær.
> Pt. går på universitetet i O. * 3 ugentlig af 4 timer. Plus forberedelse.
> Desuden passer hun hjemmet - lidt af gangen med mange pauser.
> Var raskmeldt på deltid da hun blev fyret.
> Er fortsat raskmeldt på deltid - udfra øvrige oplysninger fra d.d. mener at hun burde kunne klare at arbejde næsten fuld tid - dog afh af arbejdets karakter - kan pt. ikke afklares da hun er fyret fra sit nuværende arbejde.
> Får løn indtil d. 1/11-06."

Kommunen meddelte i afgørelse af 11/10 2006, at sygedagpengeudbetalingen ville ophøre, og anførte bl.a. i afgørelsen:

> "Du har været sygemeldt siden 11. april 2006. Det fremgår af status fra din læge af den 11. september 2006 at du var ude for en skiskade, hvor du pådrog dig et vridtraume i nakken. Du blev delvis raskmeldt fra den 19. juni 2006, og blev herefter opsagt til fratrædelse pr. 1. november 2006. Du er behandlet hos fysioterapeut og kiropraktor, og har været til scanning på M.
> Det fremgår ligeledes af statusattesten at du i starten havde problemer med nakkesmerter, hovedpine og kognitive problemer, men at dette er bedret. Der er ikke længere daglig hovedpine. Hvis nakken belastes udløses smerter. Der er ikke længere hukommelses- og koncentrationsbesvær.
> Sluttelig fremgår det af attesten at du har læst og fortsat læser på O. universitet 4 timer 3 gange ugentlig samt forberedelse, og du mener selv at kunne klare næsten fuldtidsarbejde, hvis der tages hensyn til nakken.
>
> Du blev indkaldt til en partshøringssamtale ved undertegnede den 26. september 2006, hvor du bl.a. oplyste at du ikke mener at status fra egen læge er fyldestgørende og at ut derfor vurderer på et ufuldstændigt grundlag. Du ønskede herefter at undertegnede indhentede relevante oplysninger fra M. Klinik, idet denne ville kunne give et mere fyldestgørende grundlag for undertegnede videre vurdering af sagen.

Du mente ikke at du kunne arbejde, da du aktuelt ikke kan passe 37 timers stilling, fordi du efter at have været ved egen læge havde fået det værre, da 'det går ned ad bakke'. Du oplevede flere smerter og har været nødsaget til at tage mere smertestillende medicin."

Journal fra sygehus F. dateret den 18/12 2006 hedder det:

"PROGNOSE
Det forventes at der kan ske bedring af patientens symptomer. Bedring vil ske over en lang periode og det synes ikke realistisk at patienten er tilbage på fuld funktionsniveau indenfor det første år."

Efter sagens indbringelse for nævnet er indhentet psykiatrisk speciallægeerklæring dateret den 7/9 2007, hvoraf bl.a. fremgår:

"**Konklusivt.**
Drejer sig om en samboende arbejdsløs forsikringsassistent, der altid har haft en vis tendens til kontrol og perfektionisme. Hun har tidligere lidt af bulimi, er i skrivende stund atter med begyndende symptomer derpå. Efter en cykelulykke i 2005 og et skiuheld i 2006 har hun udviklet en svær smertesituation med smerter i nakke og krop som beskrevet af neurologisk speciallægeerklæring. Det er ikke lykkes at kurere denne smertetilstand. Hun har i perioden efterfølgende udviklet klare træk til PTSD, post traumatisk belastningsreaktion med søvnbesvær, irritabilitet, koncentrationsbesvær og delvis amnesi, sideløbende hermed er der betydelige depressive symptomer, som det trods to forskellige antidepressive medikamenter i langvarige dosering ej heller har bevirket varig lindring. Hun er i dette kalenderår med nedsat arbejdsevne til langt under 2/3, men afventer indkaldelse til psykiatrisk speciallæger. Begge hovedklager med depression og PTSD er almindeligvis tilgængelig for behandling."

Klageren har i skrivelse af 29/1 2008 til nævnet anført:

"Redegørelse for min 'færden' efter mine uheld:
November 2005 jeg er netop kommet hjem fra 4 uger i Australien, da fortovet mandag morgen ikke er glatførebekæmpet, hvilket betyder at jeg glider, og falder med højre side ned over min cykel, og laver en slem forstrækning af venstre side af nakken. Jeg arbejder efterfølgende på nedsat tid (kommer og går som jeg kan holde smerterne ud), forsøger at fortsætte med både sport og uni, men dette kan slet ikke lade sig gøre, da det pådrager mig gevaldig smerter og hovedpine.
Fortsætter indtil uge 8 i 2006 med at arbejde de timer jeg kan holde ud, og afholder derefter en uges ferie i Østrig på ski (som har været planlagt), jeg spørger inden afrejsen både fysioterapeut og kiropraktor om forsvarligheden af at tage på ski, når jeg stadig ikke er fri af smerter og behandling, men de er enige om, at det ikke er nakken jeg skal stå på ski med. Jeg skal blot ikke overhøre signaler fra min krop. Dette gør jeg heller ikke. Normalt ville vi være på ski alle dage vi er afsted, men på denne ferie holdt jeg pauser hver 2. dag, og det var ikke min skyld at jeg faldt, jeg kørte meget moderat da en nybegynder mister balancen foran mig, og jeg betænkelig nok bremser op, for ikke at ramme hende. Jeg er faldet tusind gange før på ski, også på denne måde uden men. Men så heldig var jeg altså ikke denne gang.

Fra slut februar 2006 til maj 2006 arbejder jeg igen de timer jeg kan holde ud for smerter, først i april 2006 beder min arbejdsplads om en egentlig lægeerklæring og beder om at få sygedagpenge refunderet.

Men jeg er på intet tidspunkt oppe at arbejde over 50%, tværtimod. Sport og uni er stadig udelukket (udover eksamen med dispensation).
I maj indser behandlerne at det ikke er blevet bedre af at holde mig igang, tværtimod, ses en svær tilbagegang, og de foreslår fuldtidssygemelding, hvilket jeg er i ca. 1½ måned. (indtil nu er det eneste jeg har hørt fra min læge at 'giv det 3 mdr.' så er det overstået...min fejl er at jeg først erkender hendes inkompetence den dag hun siger til mig, at jeg skal bruge behandlinger resten af mine dage, men at nu er jeg rask, og så forøvrigt skriver dette til kommunen og påstår at jeg selv mener at jeg er rask' - så er jeg klar over at alle mine behandlere har haft ret i deres månedlange overtalelses forsøg på at få mig til at finde en kompetent læge, eller i det mindste en med selverkendelse om hvad vedkommende har forstand på, og hvad vedkommende er nødt til at sende videre til specialister.

Skiftet sker oktober 2006, og denne læge har aldrig været i tvivl om at jeg skulle være fuldtidssygemeldt, og at der formodentlig går mange år, før jeg er over at have en erhvervsevne på 50%.

Jeg vender tilbage i slut juni på job, stadig ikke engang oppe på 50%, og nu beder W. mig faktisk om at ansøge om min IP hos Skandia. (Skal se om jeg har gemt følgebrevet, ellers må jeg jo indhente bekræftelse hos W.).
Inden jeg dog får tid hos lægen, er jeg blevet fyret. (sker slut juli).
Dernæst foretager jeg mig intet, men da min læge stadig er af den overbevisning om at jeg skal holde mig igang, og da jeg nu ikke længere har et job, så forsøger jeg at genoptage studiet dog kan jeg stadig ikke læse, har brugt min 'lange sommerferie' på at komme igennem en skønlitteratur meget let læseligt, og det gik næsten...men der er stor forskel på det og faglitteratur. Dette betyder at jeg sidder med på 12*45 min pr uge de 2 første uger, hvorefter jeg må deltage i færre og færre forelæsninger pr. uge, indtil jeg slut oktober helt må opgive (da behandler og læge mener at det formodentlig er forelæsninger der tricker min migræne). På det tidspunkt har jeg i 3 uger været til et sted imellem 1-5*45 minutters forelæsning pr. uge!!!! Altså igen, kan jeg ikke forstå at man fastholder at jeg indtil december 2006 ikke lever op til at have tabt min 50% af min erhvervsevne.

Jeg er i den grad træt af at betale prisen for at have en skade som videnskaben ikke har endelig svar på og ej heller en pille som kan få det til at gå væk. Og prisen for en uduelig praktiserende læge i starten af mit forløb, synes jeg allerede at jeg uretmæssigt har betalt i form af mit helbred, jeg vil dæleme ikke også skulle betale det i form af manglende berettiget udbetaling.

Jeg godtager derfor ikke på det foreliggende argument, at der først betales IP fra den 1. marts 2007 fra Skandia.
Jeg har været over 50% uarbejdsdygtig siden november 2005, jeg vil dog gå med til at skæringsdatoen bliver april 2006 idet det først er der at W. begynder at få refunderet sygedagpenge for mit fravær. Hvilket jo også modsvarer jeres påstand om at der ikke er dokumentation for at min arbejdsevne er under 50% før december 2006.

Og eftersom læge og behandler prøver sig frem, må arbejdsevnen vel skulle ses ud fra et snit af timer pr. dag i perioden april - juli (august) 2006... hvor der jo i hvert fald er 6 uger hvor jeg er fuldtidssygemeldt, og jeg tror at det timetal jeg højest har været oppe på set på en enkel dag er 5 timer, men jeg er ret sikker på, at selvom I fejlagtigt skulle lade være med at bruge snittet over perioden, så kan i hverken henføre til måneder eller uger, hvor min arbejdsevne har været over 49%.

At kommunen fejlagtigt fratager mig sygedagpengene i oktober 2006 er en sag der er givet videre til min advokat, med henblik på at stævne K. kommune for sygedagpenge fra 1.12-2006 og til min arbejdsprøvning er gennemført.
En advokat der også vil blive sat på sagen til jer, hvis I ikke snart anerkender fakta i form af dokumentation fra læger osv.
Og selv om kommunen skulle få ret, er det jo som jeg har påpeget før, ikke det samme som at I er frifundet, idet kommunens krav er 100 % uarbejdsdygtigt (hvilket min læge og behandlere siger jeg er og har været siden december 2006) og jeres er det halve.
Og kommunen påstår ikke (i hvert fald ikke når jeg har spurgt dem) at jeg er 100 % rask - de påstår blot at jeg ikke lever op til 100% kravet, hvilket domstolen jo nu må vurdere.
Så med mindre i anerkender som minimum skæringsdatoen til at være april 2006, hvilket betyder udbetaling fra juli 2006, så skal I bare se at lade sagen her gå til afgørelse i Ankenævnet for Forsikring, for så er der ingen grund til yderligere julelege hvis eneste virkning er at sagen trækkes i langdrag (og jeres mora-renter til mig, bliver større)!"

Selskabets advokat har hertil i skrivelse af 5/5 2008 til nævnet anført:

"Jeg kan konstatere - hvilket parterne var bekendt med i forvejen - at W. I/S i foråret 2006 modtog sygedagpengerefusion efter, at klager af egen læge ved erklæring af 11. april 2006 blev angivet sygemeldt i ca. 4-6 uger, men med deltidsarbejde af 15-20 timer ugentligt, jfr. egen læges uarbejdsdygtighedserklæring.'

Af dagpengerefusionsskema fremsendt til K. Kommune fremgår det, at klager i uge 27 og 28 arbejdede 3 timer pr. dag og i uge 29 og 30 4 timer pr. dag.

Det fremgår også, at hun modtog fuld løn for hele perioden frem til ophøret af ansættelsesforholdet pr. 30. november 2006, og at W. I/S alene modtog refusion for udbetalte sygedagpenge i perioden fra april - august 2006. Af brev af 29. december 2006 fra Kristelig Fagbevægelse fremgår, at første sygedag i forbindelse med klagers overgang til A-kassen (efter ophør af lønudbetalinger fra W.) var d. 1, december 2006 og tilsvarende fremgår det af anmodningen om sygedagpenge, at første fraværsdag var d. 1. december 2006.

Som det er Ankenævnet bekendt, har selskabet fastsat datoen for dokumentation for opfyldelsen af betingelsen om mere end 50% uarbejdsdygtighed, som d. 1. december 2006, hvorfor selskabet har anerkendt udbetaling efter udløbet af karenstiden dvs. pr. 1. marts 2007.

Jeg har naturligvis noteret mig klagers angivelse af, at hun også efter sin fritstilling fra W. I/S var sygemeldt med mere end 50%, men det kan i den forbindelse konstateres, at klager frem til fritstillingen for langt hovedparten var i stand til at arbejde på ca. halv tid ud over, at hun fortsat var tilknyttet jurastudiet, hvor hun i øvrigt i løbet af efteråret 2006 (jfr. e-mail af 14. november 2006) var tilmeldt eksamener i vinteren 2006

Det kan også konstateres, at W. I/S ikke har modtaget (eller ansøgt om) sygedagpengerefusion under fritstillingsperioden, hvor klager modtog fuld løn frem til endelig fratrædelse per 1. december 2006.

Som følge heraf må Skandia Forsikring fastholde, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at klagers erhvervsevne i sit hidtidige erhverv som forsikringsmægler og/eller generelt har været nedsat med mere end 50% forud 1. december 2006.

Klagers omfattende redegørelse og den nu fremsendte (omfattende) dokumentation giver således ikke selskabet anledning til at foretage en revurdering.

I relation til klagers brev af 10. april 2008 (kopi af Skandias brev af 4. april 2008 med klagers kommentar) bemærke jeg, at uanset udfaldet af sagen er der ikke noget grundlag for, at Skandia ikke på nuværende tidspunkt foretager udbetaling af de allerede anerkendte ydelser (samt præmiefritagelser) fra 1. marts 2007 og fremefter.

Jeg har anmodet Skandia Forsikring om at rette henvendelse direkte til klager i relation til indhentelse af skattekort, således at der ikke fratrækkes 60% A-skat.

I relation til indhentelse af oplysninger vedrørende det fremtidige forløb (fra kommunen og forskellige lægelige behandlere) vil selskabets selvstændige indhentelse af oplysninger fordre, at der afgives fuldmagt af klager til indhentelse af sådanne oplysninger."

Skrivelsen har givet klageren anledning i skrivelse af 10/5 2008 at anføre:

"Jeg kan IGEN sige at jeg på intet tidspunkt efter at jeg er kommet til skade, har været oppe og arbejde 50%. At der i en lægeerklæring står at jeg kan arbejde mellem 15-20 timer er jo ikke dokumentation for at jeg har arbejdet over 50%. Det kan kun refusionerne vise. Hvilket er lagt ved i bilag at hverken kommunen eller W. har gidet at finde dem frem til mig da de er arkiveret.
Men synes da at J.R. burde forsøge at få dem, idet han jo tror at de kan redde hans påstande. (Hvilket de ikke kan).

Og stykket med hans kommentar om A-kasse synes jeg jo kun taler imod hans sag (så det forstår jeg ikke en pind af).

W. har forsøgt at søge om sygedagpenge for hele min fratrædelsesperiode, men jeg kan dæleme ikke gøre for at de ikke vælger at slæbe kommunen i retten, for de sygedagpenge de er berettiget til. Til gengæld har jeg jo haft min klage om det samme i gennem anke instanserne, og nu er den på vej i retten. (og min advokat er i den grad klar til at overtage sagen her også).
Jeg kan jo dog i retten kun koncentrere mig om krav om sygedagpenge fra 1-12-2006, idet jeg jo ikke er berettiget i perioden før, og IKKE fordi jeg ikke var syg, men fordi jeg fik løn.

Jeg fastholder at Skandia dato for dokumentation den 1-12-2006 er forkert.
Der foreligger dokumentation allerede fra W.'s refusions krav til kommunen i april 2006.

Og til forskel fra kommunen, så har jeg ret til udbetaling fra Skandia, uanset at jeg har fået fuld løn, så længe min arbejdsgiver ikke har bedt Skandia refundere til dem.

Hvilket de for øvrigt var i gang med.

Jeg fik nemlig engang i min fuldtidssygemelding et skema som W. havde rekvireret fra Skandia, med henblik på at søge pensionen refunderet til W.
(Dette må jo fremgå af Skandias historik på mit cpr.nr. - da jeg jo ved at man ikke sender noget ud, uden at det registreres under vedkommende det drejer sig om...og jeg så et følgebrev fra Skandia, idet W. bragte til mig, men fik kun skemaet udleveret).
At dette skema aldrig blev udfyldt hænger sammen med at jeg havde bestilt tid hos lægen til det, men imellem tiden blev jeg fyret, og havde så ligesom nok at koncentrere mig om.

Desuden, er der jo ikke sket udbetaling pr. 1-5-2008 af pensionen, og jeg har intet svar modtaget på min henvendelse.
Så Skandia bedes venligst meddele, hvad deres stilling er til udbetaling fra 1-5-2008 og i fremtiden.

Og der er heller ikke som J.R. (og som jo i virkeligheden er krav fra mig, idet det at de ikke havde gjort det fra starten i den udbetaling der angår 2008 er en helt uacceptabel og ikke anvendt måde i branchen), indhentet skattekort og kontonr.

Og IGEN jeg har ikke arbejdet på halvtid og klaret mit studie.
Jeg ved ikke om du bare er ualmindelig flabet eller dum, at være tilmeldt betyder i mit tilfælde at jeg ikke er der, ikke læser og efter at have slæbt mig igennem de eksaminer hvor jeg i årene op til min tilskadekomst havde læst pensum, og så endda med dispensation.
Pt. ved jeg ikke hvornår jeg bliver i stand til at færdiggøre BA'en, selvom jeg kun mangler en eksamen og BA rapporten. For det der i andres verden er kun, er nærved umulig i min, så længe jeg ikke kan tilegne mig ny viden pga. mine kognitive gener.

Og mig bekendt, så er der allerede ved min ansøgning om pension, ved udfyldelse og underskift af skemaerne, givet fuldmagt til at Skandia kunne indhente oplysninger, hvilket de jo også har gjort før og efter hvad jeg kan se fra mit aktindsigt hos kommunen, så har de også indhentet der.
Så medmindre jeg får en begrundelse (såsom forældelse af tidligere underskrift), så ser jeg ingen grund til at spilde de penge jeg ikke har, på et frimærke!"

Hertil har selskabets advokat i skrivelse af 19/5 2008 anført:

"Til brevet bemærkes alene, at det påhviler klager at dokumentere, at hendes erhvervsevne har været nedsat med mere end 50% i en periode forud for 1. december 2006 indtil hvilket tidspunkt klager modtog fuld løn fra W. Det påhviler således ikke Skandia Forsikring at indhente denne dokumentation fra W. og/eller klagers hjemkommune, der øjensynligt fortsat ikke udbetaler sygedagpenge til klager.

Skandia Forsikring har på grundlag af oplysningerne fra klager om rekvirering af et skema til refusion til W. foretaget en gennemgang af de elektroniske registreringer af henvendelser i sagen. Heraf fremgår, at det er korrekt, at W. den 29. juni 2006 telefonisk anmodede selskabet om et 'skema', som også blev fremsendt. Skemaet var imidlertid et ansøgningsskema om udbetaling af ydelser til klager og IKKE et skema til ansøgning om refusion af ydelser til W. Skemaet kom aldrig retur til selskabet.

Det er herefter registreret, at klager retter telefonisk henvendelse til Skandia Forsikring den 9. november 2006 og anmoder om et ansøgningsskema. Dette kom retur den 20. december 2006 til selskabet.

Det bemærkes for god ordens skyld, at hvis det af pensionsaftalen fremgår, at ydelserne for erhvervsudygtighed tilfalder arbejdsgiveren, mens klager har været ansat og modtaget løn fra W., så vil eventuelle yderligere ydelser for perioden forud for 1. december 2006 tilgå W..

I relation til klagers øvrige bemærkninger om hendes sygdom, studie m.v. henviser jeg alene til mine tidligere redegørelser over for ankenævnet."

Parterne har endvidere ført en omfattende korrespondance, som er forelagt nævnet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**6 Dækning ved invaliditet**
6.1
Ret til præmiefritagelse ved invaliditet og ret til ydelser ved invaliditet indtræder, når forsikredes erhvervsevne nedsættes i erstatningsberettigende grad, som anført på dækningsoversigten. Nedsættelsen af erhvervsevnen skal være en følge af sygdom eller ulykkestilfælde, og må ikke skyldes forsæt eller grov uagtsomhed.

6.2
Der foreligger en nedsættelse af erhvervsevnen, når forsikrede ikke længere er i stand til - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

6.3
Erhvervsevnen vurderes efter en generel og ikke en individuel målestok, idet erhvervsevnen vurderes i forhold til alle erhverv, man med rimelighed kan forlange, den forsikrede skal påtage sig, herunder også erhverv, som ville forudsætte omskoling."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre sit krav og størrelsen heraf.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har sandsynliggjort, at hendes erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad fra et tidligere tidspunkt end det af selskabet fastsatte. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen